

[Jan Køpke Christensen]

Vi er alle i denne sal enige om, at det er et problem. Men spørgsmålet er: Hvordan kan vi få bedre livsværdier? Det hviler ikke mindst på os politikere her på Christiansborg. Hvordan er det, vi har været med til at udvikle samfundet? Hvordan er det, vi f.eks. har været med til at flå borgerne i indkomstskat? Helt tilbage i historien har man ikke villet se det aspekt, man har ikke villet diskutere det. Man har sagt: Vi skal jo have økonomiske midler ind i kassen, for at vi kan hjælpe på de forskellige områder. Det er ganske rigtigt, men det har bare taget overhånd, og når økonomien går virkelig dårligt for nogle familier – det kan f.eks. være skilsmisser, der er årsag til det – er det, at det desværre går galt.

Nu er der måske nogle, der sidder og tænker ved sig selv: Jamen der er trods alt også nogle positive ting ved alkohol. Det siges, at man kan undgå f.eks. blodpropper ved fornuftig brug af alkohol, så man kan ikke sige, at bare en enkelt genstand kan ødelægge helbredet.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er altid meget besnærende at sige: Det er på grund af skattetrykket, det er på grund af dit og på grund af dat. Jeg tror, at dybest set hænger det noget sammen med den holdning, som vi indpoder i ikke mindst børn og unge. Der var nemlig en af de meget fornuftige psykologer, der var meget engageret i arbejdet med børn, der sagde: Men vi lærer jo netop børnene og de unge, at hvis man er ked af det, skal man have alkohol, og hvis man er glad, skal man have alkohol. Det betyder så, at når man senere kommer ud i større problemer, har man lært, hvordan man kan glemme problemerne for en stund, og til sidst er man måske så langt ude, at man ikke længere er i stand til at styre, hvor meget og hvor lidt man vil drikke.

Vi har et samfundsansvar med hensyn til vores familiepolitik, med hensyn til, hvilke muligheder vi giver, og vi har et ansvar for at sætte ind så tidligt som muligt, når man kan se, at der er ved at være fare på færde. Men vi kan aldrig tage ansvaret fra mennesker og sige: Det er blevet sådan på grund af skattetryk, på grund af det eller det – der er altid nogle undskyldninger, men mennesker har altså også selv et ansvar.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Tak for de overvejende positive bemærkninger til lovforslaget. Jeg synes, debatten i dag har vist en erkendelse fra alle sider af, at der her er tale om et vigtigt problem og et problem, som vi alle skylder stor opmærksomhed. Det er et problem, som meget nemt giver store vanskeligheder for den enkelte socialt, giver store vanskeligheder for familien og giver store vanskeligheder for samfundet.

Men lad mig blot knytte et par enkelte bemærkninger til nogle af de konkrete spørgsmål, der er stillet.

Fru Karen Højte Jensen var inde på, om det virkelig var nødvendigt med 17 medlemmer i udvalget. Spørgsmålet er jo for så vidt relevant, må man sige, men jeg vil da åbent erkende, at sammensætningen af udvalget er noget, der har været genstand for forhandlinger i længere tid, og den samlede sammensætning af udvalget er selvfølgelig udtryk for det, der politisk er mulighed for at gennemføre.

Jeg synes på den anden side, at det er godt, og jeg synes, det er helt nødvendigt, at både den statslige side og også de kommunale og de amtskommunale organisationer og ikke mindst de frivillige organisationer har en plads i det pågældende udvalg. Derfor er der altså grænser for, hvor meget mindre man kunne have gjort det. Jeg tror, det er meget godt, sådan som vi har fået det sammensat.

Måtte jeg sige til fru Lis Noer Holmberg vedrørende det med tidligere forslag, at det er rigtigt, som fru Birgitte Husmark var inde på, at der tidligere har været forslag her i Folketinget om at lave andre konstruktioner, men ikke forslag, der er gennemført. Den konstruktion, vi her foreslår for samordningen af indsatsen på det statslige niveau og det regionale og kommunale niveau, er også udtryk for, hvad man politisk har forhandlet sig til rette om kan være en brugbar konstruktion.

Fru Lis Noer Holmbergs bemærkninger om indsatsen uden for lukketid – det var vist det udtryk, fru Lis Noer Holmberg brugte – er jeg helt enig i. Det er meget vigtigt, at der er tilbud også uden for lukketid til alkoholmisbrugere, og derfor har vi faktisk også gjort alkohol til et særligt tema i den sundhedsplanlægning, som amter og kommuner skal igangsætte fra den 1. januar 1994. Der vil gå henvendelse ud til amter og kommuner i løbet af de første 14 dage af